

Ordförande har ordet

Augusti 2020

Bästa Piña Palmeravän!

Hoppas du mår bra och är frisk. Hoppas också att du haft en fin sommar och kunnat njuta, trots coronapandemin, av sol och uteliv.

På Piña Palmera har arbetet med barn med funktionsnedsättningar och deras familjer avstannat sedan april månad. Familjerna har inte kunnat ta sig till Zipolite p g a avspärrningar som satts upp för att hindra spridning av coronaviruset.

Arbetet med familjer ute i de samhällen Piña Palmera arbetar med har också varit begränsat. Inkomster från turism har också avstannat men har börjat öka under juli eftersom avspärrningarna nyligen tagits bort. Egna odlingar av grönsaker har och är ett välkommet komplement i mathållningen på centret. Positivt är, att ännu har ingen blivit smittad av coronaviruset på Piña Palmera. Läs mer på sida 2 och 3.

Här hemma fortsätter restriktionerna om möte med mer än femtio personer att gälla. Istället för att samlas på M/S Vindhem som vi brukar göra kommer vi att inbjuda till ett digitalt medlemmöte den 13 sept på eftermiddagen. Hoppas du kan delta. Mer information finns på sida 7.

Traditionsenligt kommer vi, om inte coronan sätter käppar i hjulet, att delta på "Dia de los Muertos" på Etnografisk Museet i månadsskiftet oktober/november.

Hoppas vi ses på det digitala mötet den 13 september.

Bästa hälsningar och allt gott.

Anita Nilsson Røjning
Ordförande
Föreningen Palmeras Vänner

Innehåll

Intervjuer med några av de anställda på Piña Palmera om hur coronaviruset påverkat deras liv och arbete vid centret..... 2

Adriana berättar..... 4

Eli berättar 5

Ett halvår som volontär på Piña Palmera A.C..... 6

Vi bjuder in till Webinarium! 7

Gåvolista mars - juni 2020 7

Intervjuer med några av de anställda på Piña Palmera om hur corona-viruset påverkat deras liv och arbete vid centret

Zipolite i juni 2020

Text och intervjuare: Jenny Taylor, volontär på Piña Palmera

Översättning: Klara Stintzing

Hej alla Piña-vänner!

Alejandro är en ung man som har en intellektuell funktionsvariation. Då och då kommer han till Piña för en tids social- och arbetsrelaterad träning. Han säger så här:

Man måste tvätta händerna, vara försiktig och inte bli smittad. För vår hälsas skull sätter vi på oss munskydd, har rena händer och desinficerar allt vi använder för att det ska vara rent. Vi städar rummen noga. Vi får inte bli smittade. I affären använder vi munskydd och antibakteriell gel. Jag pratar inte med okända människor, för man vet inte varifrån de kommer. De kan komma från Oaxaca eller Mexico City och ha med sig smittan. Nu finns det mindre transporter för människorna. Bara en person får åka med i kollektiv-taxibilarna. Det blir väldigt dyrt och tidtabellen är bara till klockan 14.00 -15.00 på eftermiddagen. Bara min moster går och handlar. Vi andra får stanna hemma.

Toño har arbetat flera år på Piña Palmera. Som så många andra kom han för att få rehabilitering och har sedan stannat kvar.

Nåväl, förut var det bra, här fanns många människor. Men när Coronaviruset kom stängdes allting ner. Jag ville åka hem till min ”rancho”, mitt hem. Under alla år har vi i april tagit med oss plommon till Piña för att göra saft och atole (en sorts majsdryck). Den här säsongen blev det väldigt liten möjlighet att göra

det eftersom Coronaviruset kom. Man satte upp vägblockader överallt mellan byarna och tillåter ingen att passera på vägen som leder hem till mig. Fastän vi fått hjälp med transporterna kunde vi bara göra resan en gång för att frakta hit plommonen till Piña.

Här har aktiviteterna också minskat på grund av Coronan. Människor vill och kan inte längre gå ut. Jag har mitt arbete här. Jag slipar träfåglar och sen målar jag dem. Jag tillverkar returpapper också. Allt jobbet görs för ifall att Piñas affär ibland skulle öppna. Men det kommer väldigt få kunder.

Lupe har varit med sedan Piña Palmera grundades. Hon bor där och arbetar i köket.

Ja, saker och ting förändras, eftersom allt blivit så dyrt, säger hon. Jag har inte åkt till Pochutla för att handla på länge. Resan kostar för mycket för mig. Min dotter fortsätter att kämpa på med att sälja vad hon kan. Där hon bor i Miahuatlan finns inget ekonomiskt stöd att få. Min son Freddy klarar sig, för han är fiskare. Men nu när hans svärmor blivit sjuk lägger han mycket pengar på att hans fru ska kunna ta sig till sjukhuset i Pochutla för att besöka och hjälpa henne. Så nu har hon lyckats ta sig dit. Folk som säljer tjänar bra, men för mig räcker pengarna inte till. När man handlar med kontanter känns det mycket. Det känns mindre när man handlar med kort. Men kontanterna känns rejält. Det har förändrats mycket här på Piña, för nu stänger de klockan tre. Förr var jag kvar nästan till klockan fem för att mata hönsen och förbereda majs.

Silvia har också varit med sedan första början på Piña Palmera. Hon arbetar sedan länge på kontoret.

Effekten av krissituationen på grund av Covid 19 här på Piña har blivit att människor är mer oroliga och ängsliga för sina arbeten. Både för att förlora dem och för att bli smittade i jobbet. Framför allt har besöken i byarna påverkats av människors räds-la. De vågar inte komma med sina barn med funktionsvariationer på grund av skräcken för viruset.

På kontoret har arbetet åtminstone fortsatt. Så är det, men ekonomiskt har problemen med nedstängningen påverkat allt. För mig personligen är det logiskt att det påverkar oss alla. Också våra barns liv, hur ska man tala med dem om ämnet Corona? Hur ska man kunna träffa dem, stötta dem? De blir efter i sina studier i skolan. Det är inte detsamma att få undervisning i klassrummet och på nätet. De har många obesvarade frågor, många tvivel och undringar. Jag tror inte det är mycket kvalitet på undervisningen på nätet.

För Piñas del påverkas arbetet också. Inkomsterna från affären minskar, då den ofta är stängd. Försäljningen är inte som förut. Samma sak med verkstäderna, de producerar inte mycket när det inte finns någon försäljning av cocos-olja, returpapper och lergods. Sådant påverkar ekonomin. Det blir inga inkomster – det finns ingen möjlighet. Men utgifterna kommer alltid att finnas kvar. Man måste fortsätta underhålla byggnaderna, behålla arbetarna och fortsätta med hela projektet, trots att man inte kan uppfylla målen till 100 %. Det handlar om att utföra sitt arbete så gott man kan, att göra allt man kan göra, rädda allt man kan och stödja allt man kan.

Raquél är psykolog och kom till Piña som volontär för flera år sedan. När volontärtiden var slut blev hon anställd.

Jag heter Raquél och är medlem av rehabiliterings-teamet som följer arbetet i byarna med att inkludera personer med funktionsvariationer i deras familjer och lokalsamhällen. Ja, denna krissituation på grund av Covid 19 har påverkat familjernas möjligheter att delta i arbetet, och det är en central punkt i rehabiliteringen och inkluderingen. I hela Oaxaca finns ett flertal kommuner som har få eller inga smittade. Man kallar dem "Hoppets kommuner". Det har blivit så då det satts upp massor av vägspärrar och avstängningar. Men genom att alla byar stängts finns det ingen infart, ingen tillgänglighet.

Då de flesta familjer vi arbetar med är från byar med urbefolkning på landsbygden är det svårt att nå dem. Och nu har man ställt in transporterna för persontrafik. Åtminstone här på Piña har 90% av familjerna som deltar i programmet "Tidig stimulans för barn med särskilda behov" ingen möjlighet att ta sig hit. Och i byar i områden som Santo Domingo de Morelos där människorna bor på "rancherías", små enkla jordbruk mycket långt ifrån varandra kan de inte heller komma till kommunens centrum. Det är mycket svårt för dem att ta sig dit till fots eller på något annat sätt.

Som alternativ har vi gjort många hembesök där man kunnat göra det, då vi först har meddelat myndigheterna i kommunen. Man kan inte bara klippa av processen med inkludering för en person med en funktionsvariation. Vi har också sett att många barn, särskilt de minsta inte följs upp på hälsocentralerna. Till exempel finns det mycket undernäring. Det har vi sett de sista två, tre veckorna. En väldig massa undernärda barn som har lättare sjukdomar som förkylning, hosta och feber. De kan inte komma till hälsocentralen och få enklare mediciner.

Det andra grundläggande problemet handlar om arbete och försörjning. De flesta som gett sig av för att arbeta på annan ort är män. För många arbetar inte längre på sina egna jordbruk. Nu är de arbetslösa och kommer tillbaka från USA. Man säger att det är därför det finns så många smittade i Mixtec-området, för många emigranter har återvänt dit.

Så här tror jag problemen ser ut i stora drag. På Piña händer det lite samma som i byarna. Eftersom vi inte kan gå ut, börjar vi åter titta på vilka möjligheter vi har här. Jag har sett många familjer som börjat odla igen. Det är något vi också har gjort. Vi har granskat och undersökt den jord vi har och tänkt mer på att kunna bli självförsörjande. På samma sätt är det i byarna där man har "cirkulär ekonomi" (producerar och säljer varor endast inom byn/lokalsamhället), men inte helt och hållet. Det är ytterst få byar som infört förbud mot införsel och försäljning av skräpmat.

Här på Piña är det på samma vis. Trots att vi inte haft stängt en enda dag kommer det få människor. Det finns nästan inget deltagande. De kan ju inte komma hit på grund av vägblockader och brist på transporter. ●

Adriana berättar

Ziplolite i februari 2020

Text: Adriana

Översättning: Klara Stintzing

Mitt namn är Adriana. Jag är från Saltillo Coahuila i Mexico. Jag lärde känna Piña Palmera under en resa till Zipolite. Det som mest fängade min uppmärksamhet var hur man hjälper personer med olika funktionsnedsättningar, från blinda till rörelsehindrade.

Först tvekade jag att skriva till Piña och be att få komma, eftersom centret låg så långt hemifrån. Men nu har jag fått möjlighet att se och lära känna storartade personligheter som inspirerar mig och får mig att utvecklas och gå vidare. Och förstå att en funktionsvariation inte betyder att man inte är till nytta för samhället.

Det handlar om integrering och att sprida kunskap om vad det innebär. Och visa och lära människor hur man lever i ett samhälle som ännu inte är moget för det i det här avseendet. Tack vare Piña fick jag hjälp att inse allt detta. Jag skulle vilja återvända hit en och annan gång. De lärde mig om kärlek till naturen och till människorna och alla levande varelser. ●

“De lärde mig om kärlek till naturen och till människorna och alla levande varelser.”

Eli berättar

Zipolite i mars 2018
Översättning: Klara Stintzing

Jag heter Elizabeth och är 32 år. Jag är döv. Min mamma insåg att jag inte hörde när jag var tre år. Min äldre syster är också döv. Hon förstod att det var något med mig också. Jag kom till Piña för min mamma hörde på radion att man bjöd in familjer med barn som inte hörde för att alla i familjen skulle lära sig kommunicera med teckenspråk. Och framför allt för att familjerna skulle inse att deras döva barn kan göra många saker i livet.

För mig har kommunikation varit en utmaning. Jag började i en vanlig normal-skola där lärarna inte kunde teckenspråk och inte visste hur man arbetar med döva barn. Trots allt hade jag stöd av min mamma som följde med mig till skolan och förklarade allting. Och varje vecka kom en

“Tillsammans med min familj och med stöd av Piña Palmera lärde jag mig läsa och skriva.”

lärare från Piña Palmera hem och lärde mig teckenspråk och även att läsa och skriva.

Skolan var svår för mig, för det var svårt att kommunicera med lärarna, att förstå vad de undervisade om. Många gånger förstod jag ingenting. Några av lärarna sökte efter metoder att förklara sakerna med gester och tecken, och med hjälp av mina kamrater som visste hur de skulle kommunicera med mig och förstod mig bättre än lärarna. Tillsammans med min familj och med stöd av Piña Palmera lärde jag mig läsa och skriva. De förklarade också saker i livet, vad som är bra och vad som är dåligt och vad man ska se upp med och vara försiktig.

Även idag fortsätter jag att lära mig hur allting fungerar. Varje dag lär jag mig något nytt. Jag har också lärt mig saker inför min framtid, för att kunna leva ett självständigt liv. Jag har också lärt känna många nya människor, både döva och hörande. Mitt liv har förändrats mycket genom att jag lärt mig arbeta med döva personer i byarna och samhällena där Piña arbetar. När jag arbetar med familjerna använder jag mitt eget liv som exempel. ●

Ett halvår som volontär på Piña Palmera A.C.

- att bidra till något större

Stockholm i juli 2020

Text: Amanda Sandberg, volontär

“Berätta om din tid på Piña” sa de. Hur i fridens namn ska jag kunna sammanfatta det på ett rättvist sätt? tänkte jag då. Det som finns så mycket att berätta, så många fina minnen. Vad man som volontär på Piña Palmera har för sig om dagarna har nog de flesta av Palmeras vänner koll på och jag tänkte därför istället ta med er på sammanfattning av den emotionella resa jag gjorde under mitt halvår i Zipolite.

Jag lämnade Sverige den 8:e september 2019. Jag hade varken vidareutbildning eller så värst mycket arbetserfarenhet och min spanska var inte heller något att skryta om för den delen. Iver och nervositet gjorde hela kroppen varm. Vad ger jag mig in på? tänkte jag. Vad kommer lilla jag kunna åstadkomma?

Efter ankomst väntade några utmattande veckor; konstant hetta, annorlunda matvanor och en redig språk-röra i huvudet. Men med tiden som gick förstod jag i och med varje ny individ jag mötte, varje lärdom jag fick ta del av och varje erfarenhet jag fick packa ned i ryggsäcken att min tid på Piña skulle komma att betyda något ofattbart.

Med den insikten kom också en ängslan. Vem är jag för Piña då? Jag kommer för alltid att minnas dem, men hur många kommer att komma ihåg mig? Jag är ju bara en i mängden, en av alla de hundratals volontärer som passerat genom åren. Gör jag ens någon skillnad? Det var tankar som tyngde mig ett tag, som fick mig som att famla mig fram några steg innan jag hittade tillbaka till rätt väg. För eftersom dagarna gick kom jag att lämna de självcentrerade banorna och fann acceptans. Jag förstod att alla

händer de kan få bidrar och att även om man inte kommer med revolutionerande idéer så behövs alla. Alla som hjälper till att hålla verksamheten levande behövs. Ja, visserligen blir man en av alla volontärer, en i mängden, men att vara en av de är en ära. Det är en ära att få vara en av alla de som tillsammans hjälpt och hjälper Piña att överleva.

De som arbetar på Piña själva brukar säga att volontärerna är betydelsefulla för att kontinuerligt modernisera och utvecklas. Vi kommer med perspektiv utifrån. Så, som sagt fann jag acceptans i det: att jag inte var så himla speciell men att det inte gjorde mig det minsta mindre viktig. Allt som krävs är engagemang, glöd, en nyfikenhet, ödmjukhet och vilja. Det var egenskaper som växte inom mig där som följd av alla människor och allt arbete som konstant inspirerade mig. Jag kom dit för att lära mig, för att få perspektiv och med det sedan kunna göra mitt allra bästa för att hjälpa till.

Så, var vill jag komma med allt detta? Att åka och jobba som volontär är inte att rädda världen. Det är att vidga sina vyer, det är att se att varje människa kan göra något, det är att leva nya lärdomar och erfarenheter utanför sin komfortzon, det är att lära känna och inspireras av många nya olika typer av själar och liv, det är att se vad som faktiskt betyder något och inse vilka strider som behöver kämpas. Det arbete som Piña gör för alla där borta på kusten är livsviktigt. Det ger kunskap, det ger kämparglöd och det ger hopp till så många som tidigare haft inget och ingen. Jag kommer att vara för evigt tacksam för att fått ta del av det. Ingen människa kan göra allt, men alla kan göra något och är vi många som gör något så blir det till slut mycket gjort. ●

Vi bjuder in till Webinarium!

Vi hälsar alla Palmeravänner välkomna till Webinarium den **13 september 2020 kl 14:00-16:00!** Det kommer att bjudas på aktualiteter och nyheter från Piña Palmera, berättelser från tidigare volontärer och andra härligheter.

Du kan anmäla dig till webinariet på olika sätt:

- » Skicka e-mail till: info@palmerasvanner.se **senast 10 september**. När vi börjar närma oss webinariet skickar vi länk samt mer praktisk information till din e-mail.
- » Delta i tävlingen: Om du delar med dig på Instagram eller Facebook att du tänker delta på Webinariumet och taggar @palmerasvanner får du möjligheten att vinna en fågel-mobil tillverkad för hand på Piña Palmera. Vinnaren annonseras under webinariumet
- » Du kan naturligtvis göra både och.

Länk med mer information kommer också att publiceras på Facebook och Instagram inom den närmaste veckan.

Välkommen till vårt första spännande Webinarium!

 Facebook: Föreningen Palmeras Vänner

 Instagram: palmerasvanner

Gåvolista mars - juni 2020

Fadderbidrag

Under perioden har 205 faddrar bidragit med totalt 100.495 kr.

Dessa fadderbidrag som inkommer varje månad, används till att täcka de dagliga omkostnaderna och är en förutsättning för Piña Palmeras existens. För att bli fadder kan du kontakta Palmeras Vänner på info@palmerasvanner.se eller fylla i autogiroblanketten på föreningens hemsida www.palmerasvanner.se

Gåvor från privatpersoner

Sammanlagda värdet av gåvor som inkommit 13.390 kr.

Adam Arhelger, Tomas Lagerwall, Anne-Katrine Bergå, Glenn Johansson, Inger Hörnfeldt, Tom Lönnholm, Börje Österholm, Anders Windling, Åke Sondér, Christina Andersson, Lena Fröjd, Ulriqa Nilsson, Ilse Mendes Tenando, Britt Norström, George Erling, Iwan Hjelm, Herlinda Berger, Suss o Glenn, Åse Ståhlberg, Thea Hillber, Agneta och Olavi Kangasniemi, Åse Ståhlberg, Lehtikangas Torvaldsson, Heidi Jensen, Åsa Castell, Åke Sonder, Mauritz Maatson

Gåvor från företag

Under perioden har inga gåvor inkommit.

Gåvor från församlingar

Under perioden har det inkommit 2.129 kr från Gustavsberg-Ingårö församling.

Leksaksförsäljning/fågelförsäljning

Leksaksförsäljningen har inbringat 1.940 kr.

Tusen tack till alla er som bidragit!

Box 4268

102 66 Stockholm

Medlemsinformation

Nya rutiner för inbetalning av medlemsavgiften 2021

› **För medlemmar med e-mail och autogiro**

Faktura för medlemsavgiften kommer att skickas ut i slutet av november via e-mail. För dig med autogiro kommer notering att finnas på fakturan t ex avgift drages via autogiro

› **För medlemmar med postutskick**

För dig som har postadressutskick, t ex får Palmbladet via post, kommer faktura att bifogas i Palmblad nr 3 som skickas ut i början av december

Vi hoppas detta kan fungera för dig. Om ej kontakta info@palmerasvanner.se eller ring mobil 070-7734543

Uppdatering av adresser och e-mail

Vi blir tacksamma om du meddelar oss ny eller ändrad adress eller e-mail till oss på info@palmerasvanner.se. Det är viktigt i vår kommunikation med dig att vi har korrekta och uppdaterade uppgifter så att vår information når fram.

Önskar du framöver betala medlemsavgiften och/eller fadderbidrag via autogiro blir vi mycket tacksamma om du kontaktar oss via e-mail eller mobil. Blankett finns också på vår hemsida.

Ditt medlemskap är ovärderligt för Föreningen Palmas Vänner och i förlängningen Piña Palmera

Föreningens kontaktpersoner

Tag kontakt med aktivister på din ort om du har frågor eller vill veta mer om Föreningen Palmas Vänner.

Göteborg

Mario Hernández
Petra Andersson
Emilia Diamantides
goteborg@palmerasvanner.se

Stockholm

Valeria Wigardt
stockholm@palmerasvanner.se

Lund

Anna Arstam
Karin Fältman
lund@palmerasvanner.se

Halmstad

Irmeli Peronius
halmstad@palmerasvanner.se

Linköping

Sara Rydwik
linkoping@palmerasvanner.se

Västerås

Marlene Kaas
vasteras@palmerasvanner.se

Örebro

Ilse Mendez
orebro@palmerasvanner.se

Har vi glömt din ort? Vill du bli en av föreningens aktivister?
Kontakta: Anita Nilsson Røjning
070-7734543
info@palmerasvanner.se

Ordförande: Anita Nilsson Røjning
E-mail: info@palmerasvanner.se
Hemsida: www.palmerasvanner.se
Facebook: Föreningen Palmas Vänner
Instagram: [palmerasvanner](https://www.instagram.com/palmerasvanner)
Medlemsblad: Palmbladet
E-mail: info@palmerasvanner.se
Redaktör: Anita Nilsson Røjning
Layout: Linn Saletti

**SVENSK
INSAMLINGS
KONTROLL**

Pg: 901191-7

Bg: 901-1917

Swish: 1239011917